

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

31. ledna 2013*

„Směrnice 98/70/ES — Jakost benzínu a motorové nafty — Články 3 až 5 — Environmentální specifikace paliv — Směrnice 98/34/ES — Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti — Články 1 a 8 — Pojem ‚technický předpis‘ — Povinnost sdělit návrhy technických předpisů — Vnitrostátní právní úprava, která ukládá společnostem, jež zpracovávají ropu a uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité množství biopaliv“

Ve věci C-26/11,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Grondwettelijk Hof (Belgie) ze dne 22. prosince 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 17. ledna 2011, v řízení

Belgische Petroleum Unie VZW,

Continental Tanking Company NV,

Belgische Olie Maatschappij NV,

Octa NV,

Van Der Sluijs Group Belgium NV,

Belgomazout Liège NV,

Martens Energie NV,

Transcor Oil Services NV,

Mabanaft BV,

Belgomine NV,

Van Raak Distributie NV,

Bouts NV,

Gabriels & Co NV,

Joassin René NV,

* Jednací jazyk: nizozemština.

Orion Trading Group NV,

Petrus NV,

Argosoil Belgium BVBA

proti

Belgische Staat,

za přítomnosti:

Belgian Bioethanol Association VZW,

Belgian Biodiesel Board VZW,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), vykonávající funkci předsedkyně třetího senátu, K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. června 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV a Argosoil Belgium BVBA P. Mallienem a M. Deketelaerem, advocaten,
- za Belgische Staat J.-F. De Bockem, advocaat,
- za Belgian Bioethanol Association VZW a Belgian Biodiesel Board VZW P. De Bandtem, avocat,
- za belgickou vládu C. Pochet, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s J.-F. De Bockem, advocaat,
- za nizozemskou vládu C. Wissels a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi A. Alcover San Pedro a K. Hermann, jakož i E. Manhaevem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 19. července 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 3 až 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, s. 58; Zvl. vyd. 13/23, s. 182), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009 (Úř. věst. L 140, s. 88, dále jen „směrnice 98/70“), čl. 4 odst. 3 SEU, čl. 26 odst. 2 SFEU, článku 28 SFEU a článků 34 SFEU až 36 SFEU, jakož i článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. L 217, s. 18, dále jen „směrnice 98/34“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV a Argosoil Belgium BVBA (dále společně jen „BPU a další“) na straně jedné a Belgische Staat na straně druhé ohledně zákona ze dne 22. července 2009 o povinném přimíchávání biopaliv do fosilních paliv propuštěných pro spotřebu (*Belgisch Staatsblad* ze dne 3. srpna 2009, s. 51920, dále jen „zákon o povinném přimíchávání biopaliv“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 98/34

- 3 Článek 1 směrnice 98/34 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) ‚výrobkem‘ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;

[...]

- 3) ‚technickou specifikací‘ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované vlastnosti výrobku, jako jsou úroveň jakosti nebo funkční způsobilosti, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků vztahujících se na výrobek, pokud jde o terminologii, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, značení nebo označování.

[...]

- 4) ‚jiným požadavkem‘ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;

[...]

11) ‚technickým předpisem‘ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

[...]

[...]“

4 Článek 8 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.“

5 Článek 10 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Ustanovení článků 8 a 9 se nepoužijí pro právní a správní předpisy členských států nebo dobrovolné dohody, jimiž členské státy:

— plní závazné právní předpisy Společenství, které vedou k přijetí technických specifikací nebo předpisů pro služby,

[...]

— se omezují v souladu se žádostí Komise pouze na změnu technického předpisu ve smyslu čl. 1 bodu 11 této směrnice se záměrem odstranit překážky obchodu nebo v případě předpisů pro služby překážky volného pohybu služeb nebo svobody usazování poskytovatelů služeb.“

Směrnice 98/70

6 Článek 3 směrnice 98/70, nadepsaný „Benzin“, v odstavcích 1 až 3 stanoví:

„1. Nejpozději do 1. ledna 2000 členské státy na svém území zakáží prodej olovnatého benzínu.

2. Členské státy zajistí, aby byl benzin uváděn na trh na jejich území pouze, pokud splňuje environmentální specifikace uvedené v příloze I.

Členské státy však mohou v případě nejvzdálenějších regionů přijmout zvláštní ustanovení o prodeji benzínu s maximálním obsahem síry 10 mg/kg. Členské státy, které taková ustanovení přijmou, o tom informují odpovídajícím způsobem Komisi.

3. Členské státy budou vyžadovat, aby dodavatelé až do roku 2013 uváděli na trh benzin s maximálním obsahem kyslíku 2,7 % a maximálním obsahem ethanolu 5 %, a pokud to považují za nutné, mohou vyžadovat, aby byl tento benzin na trh uváděn po delší časové období. Zajistí, aby spotřebitelé obdrželi náležitě informace o obsahu biopaliva v benzínu, a zejména o náležitém použití různých benzinových směsí.“

7 Příloha I směrnice 98/70, nadepsaná „Environmentální specifikace pro paliva určená pro vozidla se zážehovými motory“, stanoví pro benzin maximální mezní hodnotu ethanolu 10 % (V/V).

- 8 Článek 4 této směrnice, nadepsaný „Motorová nafta“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby byla motorová nafta uváděna na trh na jejich území pouze tehdy, pokud splňuje environmentální specifikace uvedené v příloze II.

Bez ohledu na požadavky uvedené v příloze II mohou členské státy povolit, aby byla na trh uváděna motorová nafta s obsahem methylesterů mastných kyselin (FAME) přesahujícím 7 %.

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé obdrželi náležité informace o obsahu biopaliva, zejména FAME, v motorové naftě.“

- 9 Podle přílohy II uvedené směrnice, nadepsané „Environmentální specifikace pro tržní paliva určená pro vozidla vybavená vznětovými motory“, stanoví pro obsah FAME v motorové naftě maximální mezní hodnotu 7 % (V/V).
- 10 Článek 5 téže směrnice, nadepsaný „Volný oběh“, je následujícího znění:

„Žádný členský stát nesmí zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění paliv, která splňují požadavky této směrnice, na trh.“

Směrnice 2003/30/ES

- 11 Podle bodů 19 a 21 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31, s. 188):

„(19) V usnesení ze dne 18. června 1998 [Úř. věst. C 210, s. 215] se Evropský parlament vyslovil pro zvýšení podílu biopaliv na trhu s pohonnými hmotami na 2 % do pěti let zavedením řady opatření, včetně daňových úlev, finanční podpory zpracovatelskému průmyslu a stanovením povinného procenta biopaliv pro společnosti zpracovávající ropu.

[...]

(21) Politiky členských států na podporu užití biopaliv by neměly vést k zákazu volného oběhu pohonných hmot, které splňují harmonizované normy pro životní prostředí stanovené právními předpisy Společenství.“

- 12 Podle článku 1 této směrnice je účelem této směrnice podpořit využívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot za účelem nahrazení nafty nebo benzínu pro dopravní účely v každém členském státě se záměrem přispět k dosahování takových cílů, jako je zejména dodržování závazků týkajících se změny klimatu, zajištění bezpečnosti zásobování šetrného k životnímu prostředí a podpora obnovitelných zdrojů energie.

- 13 Článek 3 odst. 1 uvedené směrnice je následujícího znění:

„a) Členské státy by měly zajistit, aby na jejich trh bylo uváděno alespoň minimální procento biopaliv a jiných obnovitelných pohonných hmot, a za tím účelem stanoví vnitrostátní orientační cíle.

b) i) Referenční hodnota pro tyto cíle činí 2 % a je vypočítána na základě energetického obsahu celkového množství benzínu a nafty pro dopravní účely prodávaného na jejich trzích do 31. prosince 2005.

- ii) Referenční hodnota pro tyto cíle je 5,75 %, vypočítaná podle energetického obsahu celkového množství benzínu a nafty pro dopravní účely prodávaného na jejich trzích, do 31. prosince 2010.“

Směrnice 2009/28/ES

- 14 Bod 9 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16), stanoví:

„Evropská rada na zasedání v březnu roku 2007 znovu potvrdila závazek Společenství rozvíjet energii z obnovitelných zdrojů po roce 2010 v celém Společenství. Schválila povinný cíl 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie ve Společenství do roku 2020 a povinný minimální cíl, jehož má být dosaženo všemi členskými státy, 10 % podílu biopaliv na celkové spotřebě benzínu a nafty v dopravě, přičemž tento cíl má být zaveden [do roku 2020 všemi členskými státy, a to] nákladově efektivním způsobem. Evropská rada uvedla, že závazná povaha tohoto cíle je přiměřená a podmíněna udržitelností výroby, dostupností biopaliv druhé generace na trhu a odpovídající změnou [směrnice 98/70], aby umožňovala patřičnou míru přimíchávání. [...]“

- 15 Podle článku 1 směrnice 2009/28:

„Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. [...]“

- 16 Článek 3 odst. 4 první pododstavec uvedené směrnice stanoví:

„Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě.“

- 17 Článek 26 odst. 2 a 3 téže směrnice stanoví:

„2. Ve směrnici 2003/30/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.

3. Směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2012.“

Belgické právo

- 18 Podle čl. 4 odst. 1 zákona o povinném přimíchávání biopaliv:

„Každá zapsaná společnost zpracovávající ropu, která propouští výrobky z benzínu nebo motorové nafty pro spotřebu, je ve stejném kalendářním roce rovněž povinna propustit pro spotřebu množství ekologicky udržitelných biopaliv, které je stanoveno následovně:

- nejméně [4 % (V/V)] z množství výrobků z motorové nafty propuštěných pro spotřebu,
- nejméně [4 % (V/V)] bioethanolu, čistého nebo ve formě bioETBE, z množství výrobků z benzínu propuštěného pro spotřebu.“

19 Článek 5 zákona o povinném přimíchávání biopaliv je následujícího znění:

„Propuštění ekologicky udržitelných biopaliv pro spotřebu, jak je zmíněno v článku 4, se provádí smísením s výrobky z benzínu nebo motorové nafty, propuštěných pro spotřebu, za současného dodržení norem NBN EN 590 pro výrobky z motorové nafty a NBN EN 228 pro výrobky z benzínu.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 Žalobou podanou dne 15. října 2009 u předkládajícího soudu společnost BPU a další navrhovaly zrušení zákona o povinném přimíchávání biopaliv.

21 V tomto kontextu se Grondwettelijk Hof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být články 3, 4 a 5 směrnice [98/70], a případně čl. 4 odst. 3 [SEU] a čl. 26 odst. 2 [SFEU], článek 28 [SFEU] a články 34 [SFEU] až 36 [SFEU] vykládány v tom smyslu, že brání zákonnému ustanovení, podle kterého jsou všechny registrované společnosti zpracovávající ropu, které propouštějí pro spotřebu výrobky z benzínu nebo motorové nafty, povinny během téhož kalendářního roku propustit pro spotřebu rovněž určité množství ekologicky udržitelných biopaliv, a sice čistý bioetanol či bioetanol ve formě bio-ETBE ve výši nejméně 4 % (V/V) z množství výrobků z benzínu propuštěných pro spotřebu, a FAME ve výši nejméně 4 % (V/V) z množství výrobků z motorové nafty propuštěných pro spotřebu?

2) Musí být v případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku článek 8 směrnice [98/34] vykládán v tom smyslu, že ukládá bez ohledu na čl. 10 odst. 1 první odrážku téže směrnice povinnost sdělit Komisi návrh normy, na základě které jsou registrované společnosti zpracovávající ropu, které propouštějí pro spotřebu výrobky z benzínu nebo motorové nafty, povinny během téhož kalendářního roku propustit pro spotřebu rovněž určité množství ekologicky udržitelných biopaliv, a sice čistý bioetanol či bioetanol ve formě bio-ETBE ve výši nejméně 4 % (V/V) z množství výrobků z benzínu propuštěných pro spotřebu, a FAME ve výši nejméně 4 % (V/V) z množství výrobků z motorové nafty propuštěných pro spotřebu?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

22 Belgian Bioethanol Association VZW a Belgian Biodiesel Board VZW tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřijatelná z důvodu, že společnost BPU a další se v rámci řízení u předkládajícího soudu nikdy nedovolávaly porušení směrnic 98/34 a 98/70, takže výklad unijního práva požadovaný tímto soudem zjevně nijak nesouvisí s předmětem věci v původním řízení.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že skutečnost, že účastníci původního řízení nevznesli u předkládajícího soudu otázku unijního práva, nebrání tomu, aby se tento soud obrátil na Soudní dvůr. Tím, že čl. 267 druhý a třetí pododstavec SFEU stanoví, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce může či musí být Soudnímu dvoru předložena, „vyvstane-li otázka před vnitrostátním soudem“, nemá za cíl omezit toto předkládání pouze na případy, kdy některý z účastníků původního řízení z vlastního podnětu nastolil otázku výkladu nebo platnosti unijního práva, nýbrž zahrnuje též případy, kdy takovou otázku nastolí sám vnitrostátní soud, který v tomto ohledu považuje rozhodnutí Soudního dvora za „nezbytné k vydání svého rozsudku“ (rozsudky ze dne 16. června 1981, *Salonia*, 126/80, Recueil, s. 1563, bod 7, a ze dne 8. března 2012, *Huet*, C-251/11, bod 23).

24 Kromě toho podle ustálené judikatury v rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí

o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené otázky týkají výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudky ze dne 18. prosince 2007, *Laval un Partneri*, C-341/05, Sb. rozh. s. I-11767, bod 45, jakož i ze dne 18. března 2010, *Alassani a další*, C-317/08 až C-320/08, Sb. rozh. s. I-2213, bod 25).

- 25 Rovněž vzhledem k tomu, že směrnice 98/70 obsahuje ustanovení, která stanoví environmentální specifikace týkající se složení benzínu a motorové nafty, jejichž volný pohyb uvnitř Evropské unie má zajistit tato směrnice, a že předkládající soud má za to, že porušení těchto ustanovení belgickou právní úpravou by bylo v rozporu se svobodou obchodu a průmyslu, jakož i se zásadami rovnosti a zákazu diskriminace, nelze tvrdit, že výklad unijního práva požadovaný tímto soudem zjevně nijak nesouvisí s předmětem sporu v původním řízení.
- 26 Za těchto podmínek je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce přípustná.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 27 Na úvod je třeba připomenout, že pokud je otázka předmětem harmonizace na unijní úrovni, vnitrostátní právní předpisy, které se jí týkají, musejí být posouzeny s ohledem na ustanovení tohoto harmonizačního předpisu (viz rozsudky ze dne 12. října 1993, *Vanacker a Lesage*, C-37/92, Recueil, s. I-4947, bod 9; ze dne 13. prosince 2001, *DaimlerChrysler*, C-324/99, Recueil, s. I-9897, bod 32, jakož i ze dne 30. dubna 2009, *Lidl Magyarország*, C-132/08, Sb. rozh. s. I-3841, body 42 a 46).
- 28 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 3 až 5 směrnice 98/70 musejí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která ukládá společnostem, které zpracovávají ropu a uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité množství biopaliv, vypočtené v procentech z celkového množství uvedených výrobků, jež ročně uvedou na trh.
- 29 Článek 3 odst. 2 směrnice 98/70 ve spojení s přílohou I této směrnice stanoví pro benzin maximální mezní hodnotu 10 % (V/V) ethanolu.
- 30 Na základě čl. 4 odst. 1 této směrnice ve spojení s přílohou II téže směrnice je pro obsah FAME v motorové naftě stanovena, s výhradou povolení stanoveného v uvedeném odst. 1 druhém pododstavci, maximální mezní hodnota 7 % (V/V).
- 31 Zákon o povinném přimíchávání biopaliv tím, že společnostem zpracovávajícím ropu ukládá povinnost uvést na trh minimální množství bioethanolu a FAME, a sice 4 % (V/V) množství benzínu a motorové nafty, které uvádějí na trh, stanoví minimální povinné procentní podíly biopaliv nižší, než jsou maximální mezní hodnoty stanovené v člácích 3 a 4 směrnice 98/70.
- 32 Z toho vyplývá, že tyto procentní podíly jsou v souladu s uvedenými články 3 a 4 a že tato ustanovení nebrání takové právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení.
- 33 Je však třeba uvést, že směrnice 98/70 nestanoví minimální mezní hodnoty pro obsah benzínu a motorové nafty v biopalivech a že v souladu s článkem 5 této směrnice nelze zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění paliv, která splňují požadavky této směrnice, na trh.

- 34 Zákona o povinném přimíchávání biopaliv přitom stanoví minimální povinné procentní podíly biopaliv, která musejí být podle článku 5 tohoto zákona uvedena na trh smísením s benzinem a motorovou naftou.
- 35 Minimální povinné procentní podíly biopaliv stanovené zákonem o povinném přimíchávání biopaliv se neuplatní na každý litr paliva uvedený na trh, ale na celkové množství paliv ročně uvedených na trh.
- 36 Taková povinnost je, jak uvedla generální advokátka v bodech 48 až 52 svého stanoviska, způsobilá omezit uvádění paliv, která splňují požadavky směrnice 98/70, na trh.
- 37 Nicméně ustanovení směrnice 98/70, a zejména její článek 5 nelze vykládat nezávisle na ustanoveních směrnic 2003/30 a 2009/28, která byla v platnosti k datu, kdy nastaly skutkové okolnosti v původním řízení a k datu podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 38 Okolnost, že směrnice 2009/28 a 2009/30, přičemž tato posledně uvedená směrnice mění směrnici 98/70, byly přijaty a vstoupily v platnost k témuž datu, a skutečnost, že společně se směrnicí 2003/30 tvoří komplexní celek opatření na podporu výroby a využívání obnovitelných energií, totiž naznačují, že unijní zákonodárce měl v úmyslu zajistit mezi těmito směrnicemi nezbytnou soudržnost.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že směrnice 2003/30, která měla podle svého článku 1 za cíl podpořit využívání biopaliv za účelem nahrazení nafty nebo benzínu pro dopravní účely v každém členském státě, nepředepisovala členským státům, jaké prostředky mají použít k dosažení vnitrostátních orientačních cílů, stanovených v čl. 3 odst. 1 této směrnice, nýbrž jim ponechala v tomto ohledu možnost výběru, pokud jde o povahu opatření, jež mají být přijata (viz rozsudek ze dne 10. září 2009, Plantanol, C-201/08, Sb. rozh. s. I-8343, bod 35).
- 40 Z bodu 19 odůvodnění uvedené směrnice tak vyplývá, že členské státy měly k dispozici různé prostředky k dosažení cílů stanovených touto směrnicí, jako je zejména režim daňových úlev, finanční podpory zpracovatelskému průmyslu nebo stanovení povinného procentního podílu biopaliv pro společnosti zpracovávající ropu (viz výše uvedený rozsudek Plantanol, bod 36).
- 41 Z toho vyplývá, že článek 5 směrnice 98/70 ve spojení s ustanoveními směrnice 2003/30 nebránil tomu, aby členský stát uložil společněm zpracovávajícím ropu povinnost propustit do prodeje na jeho trhu povinný procentní podíl biopaliv pro dopravní účely, aby byly dosaženy vnitrostátní orientační cíle, jež stanovil v souladu s čl. 3 odst. 1 posledně uvedené směrnice.
- 42 Takový závěr je nutný tím spíše, je-li uvedený článek 5 vykládán ve spojení s ustanoveními směrnice 2009/28, která – jak vyplývá z devátého bodu odůvodnění a článku 1 této směrnice – stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie v dopravě.
- 43 Uvedený bod odůvodnění uvádí v této souvislosti cíl, potvrzený Evropskou radou v březnu 2007, minimálně 10 % podílu biopaliv na celkové spotřebě benzínu a nafty v dopravě do roku 2020, jehož má být dosaženo všemi členskými státy, a to nákladově efektivním způsobem.
- 44 Tento cíl je potvrzen v čl. 3 odst. 4 prvním pododstavci směrnice 2009/28, který stanoví, že podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 musí činit alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v každém členském státě.
- 45 V tomto kontextu byla směrnice 98/70 pozměněna směrnicí 2009/30 tak, aby v souladu s cílem vytyčeným členským státům posledně uvedenou směrnicí, jakož i směrnicemi 2003/30 a 2009/28 bylo zejména možné stanovit patřičnou míru mísení mezi biopalivy a fosilními palivy, jež vyplývá z ustanovení čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 směrnice 98/70 ve spojení s přílohami I a II této směrnice.

- 46 Nelze tedy mít za to, že vnitrostátní právní úprava, která stanoví pro společnosti zpracovávající ropu povinné procentní podíly biopaliv za účelem dosažení vnitrostátních cílů stanovených směrnicemi 2003/30 a 2009/28, je v rozporu s články 3 až 5 směrnice 98/70, pokud jsou tyto podíly v souladu s maximálními mezními hodnotami stanovenými posledně uvedenou směrnicí a pokud se nepoužijí na každý litr paliva uvedený na trh, ale na celkové množství paliv uvedené ročně těmito společnostmi na trh.
- 47 Za těchto podmínek je třeba na první otázku odpovědět tak, že články 3 až 5 směrnice 98/70 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v souladu s cílem podpory využívání biopaliv v dopravě, vytyčeným členským státním směrnicemi 2003/30, 2009/28 a 2009/30, ukládá společností zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh prostřednictvím smísení s těmito výrobky určité množství biopaliv, pokud je toto množství vypočteno v procentních podílech z celkového množství takovýchto výrobků, jež uvedou ročně na trh, a pokud jsou tyto procentní podíly v souladu s maximálními mezními hodnotami stanovenými směrnicí 98/70.

K druhé otázce

- 48 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 8 směrnice 98/34 vykládán v tom smyslu, že stanoví povinnost sdělit návrh vnitrostátní právní úpravy, jež ukládá společností zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité procentní podíly biopaliv.
- 49 Podle ustálené judikatury je cílem směrnice 98/34 chránit preventivní kontrolou volný pohyb zboží, který je jedním ze základů Unie, a tato kontrola je potřebná, jelikož technické předpisy, na které se tato směrnice vztahuje, mohou vytvářet překážky obchodu se zbožím mezi členskými státy, přičemž tyto překážky mohou být připuštěny pouze tehdy, jsou-li nezbytné pro splnění naléhavých požadavků sledujících cíl obecného zájmu (viz rozsudky ze dne 8. září 2005, Lidl Italia, C-303/04, Sb. rozh. s. I-7865, bod 22; ze dne 15. dubna 2010, Sandström, C-433/05, Sb. rozh. s. I-2885, bod 42, jakož i ze dne 9. června 2011, Intercommunale Interrosane a Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, Sb. rozh. s. I-5079, bod 10).
- 50 Oznamovací povinnost upravená čl. 8 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice 98/34 představuje zásadní prostředek k uskutečnění uvedené kontroly, jejíž účinnost bude o to větší, bude-li tato směrnice vykládána v tom smyslu, že nedodržení oznamovací povinnosti zakládá podstatnou vadu řízení, která může vést k nepoužitelnosti dotčených technických předpisů, takže tyto nemohou být namítány vůči jednotlivcům (viz výše uvedené rozsudky Lidl Italia, bod 23, a Sandström, bod 43).
- 51 V této souvislosti je třeba připomenout, že z čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34 vyplývá, že pojem „technický předpis“ zahrnuje tři kategorie, a sice zaprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 této směrnice, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 bodě 4 uvedené směrnice, a zatřetí zákaz výroby, dovozu, prodeje nebo používání určitého výrobku obsažený v čl. 1 bodě 11 téže směrnice (viz rozsudky ze dne 21. dubna 2005, Lindberg, C-267/03, Sb. rozh. s. I-3247, bod 54; ze dne 8. listopadu 2007, Schwibbert, C-20/05, Sb. rozh. s. I-9447, bod 34, jakož i výše uvedený rozsudek Intercommunale Interrosane a Fédération de l'industrie et du gaz, bod 11).
- 52 I za předpokladu, že by ustanovení zákona o povinném přimíchávání biopaliv spadala do jedné z těchto tří kategorií, je třeba nejprve přezkoumat, zda se v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, uplatní oznamovací povinnost stanovená v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 98/34.

- 53 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 10 odst. 1 poslední odrážky směrnice 98/34 se článek 8 této směrnice nepoužije pro právní a správní předpisy členských států, jimiž se tyto členské státy omezují v souladu se žádostí Komise pouze na změnu technického předpisu ve smyslu čl. 11 bodu 11 této směrnice se záměrem odstranit překážky obchodu.
- 54 Pokud jde o věc v původním řízení, ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, přitom vyplývá, že Belgické království na základě čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 98/34 v roce 2007 sdělilo Komisi návrh právní úpravy, kterou se zavádí povinnost uvést na trh biopaliva, jenž vedl k podrobnému stanovisku a připomínkám Komise vydaným na základě čl. 9 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, která se týkala minimálních procentních podílů biopaliv stanovených tímto návrhem, jakož i prováděcích pravidel k těmto podílům.
- 55 Z uvedeného spisu rovněž vyplývá, že Belgické království po tomto podrobném stanovisku a tomto vyjádření sdělilo v roce 2009 předběžný návrh zákona o povinném přimíchávání biopaliv, jehož ustanovení týkající se minimálních procentních podílů biopaliv a prováděcích pravidel těchto procentních podílů byla za účelem zohlednění uvedeného stanoviska a uvedených připomínek pozměněna.
- 56 Z toho vyplývá, že Belgické království se za těchto okolností omezilo v souladu se žádostí Komise pouze na změnu ustanovení návrhu právní úpravy se záměrem odstranit překážky obchodu, takže oznamovací povinnost stanovená v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 98/34 se na základě čl. 10 odst. 1 poslední odrážky této směrnice na návrh zákona o povinném přimíchávání biopaliv nepoužije.
- 57 Za těchto podmínek je třeba na druhou otázku odpovědět, že článek 8 směrnice 98/34 ve spojení s čl. 10 odst. 1 poslední odrážkou této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nestanoví povinnost sdělit návrh vnitrostátní právní úpravy, jež ukládá společně s zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité procentní podíly biopaliv, pokud byl tento návrh poté, co byl na základě uvedeného čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce sdělen, za účelem zohlednění připomínek Komise k tomuto návrhu změněn a pokud jí byl takto pozměněný návrh následně sdělen.

K nákladům řízení

- 58 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Články 3 až 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v souladu s cílem podpory využívání biopaliv v dopravě, vytyčeným členským státům směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30 a směrnice 2009/30, ukládá společně s zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh prostřednictvím smísení s těmito výrobky rovněž určité množství biopaliv, pokud je toto**

množství vypočteno v procentních podílech z celkového množství takovýchto výrobků, jež uvedou ročně na trh, a pokud jsou tyto procentní podíly v souladu s maximálními mezními hodnotami stanovenými směrnicí 98/70, ve znění směrnice 2009/30.

- 2) **Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, ve spojení s čl. 10 odst. 1 poslední odrážkou uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nestanoví povinnost sdělit návrh vnitrostátní právní úpravy, jež ukládá společnostíem zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité procentní podíly biopaliv, pokud byl tento návrh poté, co byl na základě uvedeného čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce sdělen, za účelem zohlednění připomínek Evropské komise k tomuto návrhu změněn a pokud jí byl takto pozměněný návrh následně sdělen.**

Podpisy.